

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

TAINEX, s.r.o., IČO 28197542,
se sídlem Zelený pruh 1091/111, 140 00 Praha
zastoupený JUDr. Tomášem Pelikánem,
advokát, se sídlem Máchova 838/18, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému

**Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední
inspektorát**, se sídlem Květná 15, 603 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2021, č.j. SZPI/DM175-32/2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

- 1. Rozhodnutím Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Praze (dále jen „Inspektorát“) ze dne 11. 1. 2021, č. j. SZPI/DM175-23/2020 byla žalobci podle § 17f písm.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

d) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon č. 110/1997 Sb.“), uložena pokuta ve výši 200 000,- Kč, za to, že:

neoznámil žádným způsobem příslušnému dozorovému orgánu **zahájení výkonu předmětu činnosti potravinářského podniku** nejpozději v den zahájení činnosti, tedy nejpozději dne 1. 3. 2020, čímž porušil ustanovení § 3 odst. 1 písm. i) zákona č. 110/1997 Sb., a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku podle § 17 odst. 1 písm. h) téhož zákona;

dne 17. 8. 2020 **vedl na trh potravinu** Infants Dophilus Plus, doplněk stravy, 20 g, Probiotický komplex pro děti, doporučeno od 4. měsíce, datum použitelnosti 15. 04. 2021, šarže: 50TC045, v celkovém množství 644 balení, když převzal od dodavatele Pharma Agency, s.r.o., dne 10. 12. 2019, 4 balení této potravinu a celkem 53,130 kg Prášku Infants Dophilus Plus šarže: 50TC045, který byl zkompleťován do 640 balení, a tuto potravinu následně nabízel na svých internetových stránkách www.tainex.cz, přičemž:

- předmětná potravinu obsahovala 5412 ± 1600 mg/kg mléčné bílkoviny, na jejím obalu však mléčná bílkovina uvedena nebyla. Potravinu přitom nesmí obsahovat alergen, který není uveden v označení - obsah nedeklarované mléčné bílkoviny může mít negativní vliv na zdraví člověka. Z důvodu, že **potravinu obsahovala mléčnou bílkovinu, tedy alergen**, který nebyl uveden v jejím označení, byla vyhodnocena jako potravinu škodlivá pro zdraví dle čl. 14 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 178/2002, v platném znění. Je-li **potravinu považována za škodlivou pro zdraví**, nepovažuje se ve smyslu čl. 14 odst. 2 citovaného nařízení za bezpečnou. Tím, že žalobce vedl na trh potravinu jinou než bezpečnou, porušil ustanovení čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002, v platném znění, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb.;
- předmětná potravinu obsahovala 5412 ± 1600 mg/kg mléčné bílkoviny a 2500 ± 330 mg/kg laktózy; na jejím obalu však bylo mimo jiné uvedeno: „Neobsahuje mléčný cukr (laktózu). Nealergizuje.“ Tyto informace uvedené na obalu doplňku stravy jsou vzhledem ke zjištěnému obsahu laktózy a mléčné bílkoviny zavádějící. Tím, že žalobce vedl na trh potravinu, u níž **informace o jejím složení a charakteristice byla zavádějící**, porušil povinnost stanovenou v čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1169/2011, v platném znění, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb.

2. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, o němž rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 9. 2021, č. j. SZPI/DM175-32/2020 (dále jen „Napadené rozhodnutí“), tak, že rozhodnutí Inspektorátu ve výrokových částech I., III. a IV. dílčím (pozn. soudu: pro rozhodnutí věci nepodstatným) způsobem změnil, ve zbytku pak prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce namítá, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nemají náležitosti stanovené zákonem a jsou **nepřezkoumatelná**; rozhodnutím žalovaného bylo potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí, aniž pro to byly splněny zákonem stanovené podmínky. Rozhodnutí žalovaného je věcně a právně nesprávné a spočívá na **nesprávném právním posouzení** věci, a to zejména v **souvislosti s uloženou sankcí**; při ukládání trestu byly

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

překročeny meze správního uvážení a nebylo postupováno v souladu se zásadou zákonnosti a zásadou individualizace správního trestu.

4. Žalobce připouští, že uložená pokuta je poměrně podrobně odůvodněná a v porovnání se zákonnou horní hranicí správního trestu (50 000 000,- Kč) se jeví jako nízká, přesto ji však s ohledem na konkrétní okolnosti považuje za nepřiměřenou a tvrdí, že správní orgány obou stupňů nepřihlédly k těm skutečnostem případu, které by mohly svědčit v jeho prospěch.
5. Žalovaný neaplikoval v souladu se zákonem stanovená kritéria pro stanovení a posouzení výše pokuty, čímž došlo k překročení mezí správního uvážení. Správní orgán **se musí zabývat všemi hledisky, která jsou pro posouzení konkrétní výše pokuty nezbytná**, nadto musí zohlednit i další skutečnosti, jež mohou mít na konkrétní výši pokuty vliv. Žalovaný však v dané věci jen nekriticky převzal a ještě dále rozvedl jen ty závěry a odůvodnění obsažené v rozhodnutí Inspektorátu, které jdou výlučně k tíži žalobce, a k žádným skutečnostem ve prospěch žalobce nepřihlédl. Napadané rozhodnutí se tak soustředí pouze na nalezení co nejvíce důvodů pro to, aby mohlo být rozhodnutí Inspektorátu potvrzeno, a to na úkor zásady zákonnosti a individualizace správního trestu.
6. Žalobce konkrétně namítá, že žalovaný zcela opomenul, že v souvislosti s projednávaným přestupkem **nenastal škodlivý následek** spočívající v poškození zdraví spotřebitelů, a že za celou dobu prodeje zjištěného přípravku, tedy od 1. 1. 2020, byl tento prodán (s výjimkou dodávky lékárenskému velkoobchodu Phoenix), pouze 20 spotřebitelům včetně SZPI, a to v celkovém počtu 52 kusů. Z tohoto počtu celých 10 kusů zakoupila SZPI, což dle mínění žalobce svědčí o jeho zcela zanedbatelném podílu na relevantním trhu. Tyto skutečnosti vyplývaly z vyjádření, která zaslal orgánu dozoru v průběhu srpna 2020. Žalovaný tyto skutečnosti nezohlednil, a naopak k jeho tíži použil úvahu, že tím, že nechal zkompletovat 644 kusů balení závadně označeného výrobku, mohlo si je zakoupit 644 spotřebitelů, čímž mohlo navíc potenciálně dojít k jejich poškození v ekonomické rovině. Tuto úvahu žalobce hodnotí jako nepřiléhavou.
7. Dále žalobce uvedl, že termín pro splnění uložených opatření byl stanoven do 3 dnů od doručení obou opatření. Z protokolu o kontrole č. P068-11548/20 je zjevné, že žalobce uložená opatření splnil, proti uloženým opatřením ani nepodával žádný opravný prostředek. Z protokolu o kontrole č. P068-11548/20 rovněž vyplývá, jak postupně vyžadoval správní orgán I. stupně po žalobci v rámci požadavku součinnosti poskytnutí celé řady informací a podkladů, a to ve velmi krátkých lhůtách. Veškeré tyto požadavky žalobce v uložených lhůtách splnil, a to i přes nepřítomnost jednatele žalobce v ČR v období, kdy bylo potřeba součinnost poskytnout. I přesto, že žalobce **splnil řádně veškerá uložená opatření a poskytl veškerou součinnost**, žalovaný toto jako polehčující okolnost nezohlednil, i když to dle názoru žalobce zohlednit měl, jakkoliv to samozřejmě byla žalobcova povinnost.
8. V odvolání namítnul žalobce **likvidační výši uložené pokuty**. I přes poměrně podrobné odůvodnění Napadaného rozhodnutí žalobce trvá na tom, že úhrnná pokuta ve výši 200.000,- Kč má vzhledem k majetkovým poměrům žalobce povahu pokuty v „likvidační výši“. Pokud soud nebude souhlasit se žalobcem, že by se jednalo o pokutu pro žalobce likvidační, měl by ji s ohledem na okolnosti daného případu považovat za nezákonnou a nepřiměřeně vysokou. Podle žalobce totiž pokuta neodpovídá majetkovým poměrům žalobce, závažnosti jeho jednání a jeho podílu na trhu. Navíc ve prospěch žalobce svědčí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

několik výše uvedených okolností, které žalovaný úmyslně v úvahu nebral. Ve výsledku tak byla žalobci uložena pokuta ve výši, která odpovídá pokutám udělovaným významným obchodním řetězcům na potravinářském trhu za protiprávní jednání daleko většího rozsahu a neodpovídající správnímu trestu přiměřenému začínajícímu, převážně internetovému obchodu s potravinovými doplňky.

9. Žalobce trvá na tom, že rovněž skutečnost, že žalobci **nebyla v minulosti udělena pokuta**, měla být žalovaným vzata v potaz jako skutečnost mající vliv na snížení výměry pokuty.
10. Žalobce v závěru navrhl pro případ, že by soud pro nezákonnost nezrušil, aby soud od uložené pokuty upustil nebo v zákonem stanovených mezích úhrnnou pokutu ve výši 200.000,- Kč snížil.
11. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, jelikož má za to, že napadené rozhodnutí splňuje všechny zákonné náležitosti, spočívá na správném věcném i právním posouzení věci, žalovaný se v něm dostatečně vypořádal s podaným odvoláním a nepřekročil meze správního uvážení. Pokuta ve výši 200 000,- Kč je přiměřená závažnosti protiprávního jednání žalobce, a v postupu správních orgánů obou stupňů nelze shledat ani krácení procesních práv žalobce.
12. Jak prvoinstanční rozhodnutí, tak rozhodnutí o odvolání mají všechny náležitosti stanovené zákonem a jsou řádně odůvodněná a tudíž i přezkoumatelná. Žalovaný zdůraznil, že právní předpisy nestanovují závazně katalog konkrétních skutečností, které by správní orgány měly povinnost hodnotit při řešení protiprávního jednání kontrolovaných osob. Jedná se o diskreční právo správního orgánu, jakými hledisky se bude zabývat, aby dostal své povinnosti dostatečně a srozumitelně odůvodnit uložení sankce. Žalovaný poukázal na to, že odstranění nedostatků zjištěných kontrolou orgánu dozoru a poskytování náležité součinnosti ze strany kontrolovaných osob patří mezi povinnosti kontrolovaných osob. Splnění opatření, která v souladu se zákonem č. 146/2002 Sb. Inspektorát uloží, je povinností adresáta uloženého opatření a nesplnění takového opatření je přestupkem pod sankcí uložení pokuty. Stejně tak je tomu i v případě nesplnění požadované součinnosti dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (kontrolní řád).
13. Žalovaný zdůraznil, že není povinností správního orgánu hodnotit ve prospěch účastníka řízení, že nedošlo k poškození zdraví spotřebitelů. Tato skutečnost nebyla v dané věci vůbec zjišťována, tudíž nebyla hodnocena ani ve prospěch, ani v neprospěch žalobce. Žalobce není sankcionován za to, že poškodil zdraví konkrétních spotřebitelů, ale za to, že uváděl na trh doplněk stravy určený pro zvláštní zranitelnou skupinu spotřebitelů, který byl na základě výsledků rozboru provedeného v akreditované zkušební laboratoři posouzen jako potravinu škodlivá pro lidské zdraví a tedy potravinu, kterou nelze považovat za bezpečnou.
14. Jednotlivá vyjádření žalobce ze srpna 2020, která předložil v rámci plnění povinnosti součinnosti, jsou součástí spisu vedeného v dané věci. Žalovanému je tak známo, že žalobce ve fázi kontrolního řízení doložil, že prostřednictvím e-shopu dodal předmětnou potravinu pouze v relativně malém množství (52 kusů) úzkému okruhu konečných spotřebitelů. Ve výčtu množství potravin uvedených na trh však figuruje i pět významných dodávek odběrateli PHOENIX lékárenský velkoobchod, s.r.o., časově spadajících do období od února do července 2020, kdy se žalobci podařilo stáhnout zpět pouze 6 ks tohoto přípravku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

15. Podle konstantní judikatury správních soudů je možné za škodlivý následek protiprávního jednání považovat již jen pouhou možnost ohrožení práv spotřebitelů - následek protiprávního jednání lze vykládat jako možnost jeho vzniku. V tomto smyslu lze za následek jednání žalobce považovat skutečnost, že spotřebitelé předmětného doplňku stravy mohli být poškozeni po ekonomické stránce, neboť vydávají finanční prostředky za potravinu, která je škodlivá pro zdraví, a dále vydávají finanční prostředky za potravinu, která je označena zavádějícím způsobem. Jak konstatoval správní orgán I. stupně, jednalo se celkem o 644 ks balení potraviny, které žalobce uvedl na trh, a tím mohlo být (za předpokladu běžné obchodní praxe, kdy si jeden spotřebitel zakoupí jedno balení potraviny) poškozeno více než 600 spotřebitelů. Lze předpokládat, že spotřebitelé byli potenciálně ekonomicky poškozeni, protože inkriminovaný výrobek neměl takové vlastnosti, jaké byly na jeho obalu deklarovány - bez mléčného cukru (laktózy), bez alergenů (v tomto případě mléčné bílkoviny). Tito spotřebitelé tak vynaložili finanční prostředky za něco, co zakoupit nezamýšleli.
16. Dále nebylo povinností žalované při úvaze o výměře správního trestu hodnotit ve prospěch žalobce, že v minulosti nedopouštěl protiprávního jednání. V projednávané věci navíc vyšlo najevo, že žalobce zahájil výkon předmětu činnosti, který souvisí s výrobou a prodejem potravin (internetový obchod, e-shop), aniž by to řádně nahlásil SZPI jako příslušnému orgánu dozoru. Žalobce ohlášení učinil až dodatečně - v červenci 2020 jej zaslal SZPI a uvedl v něm, že tuto činnost zahájil již dne 1. 3. 2020.
17. Skutečnost, že podnikatelská aktivita žalobce započala již v roce 2007 (s předmětem podnikání mimo jiné v oblasti specializovaného maloobchodu a maloobchodu se smíšeným zbožím) byla žalovaným toliko zmíněna v odůvodnění napadeného rozhodnutí v souvislosti s úvahami o jeho majetkových poměrech. Tato skutečnost nebyla správními orgány nijak hodnocena (ani ve prospěch, ani v neprospěch žalobce) při úvaze o výměře správního trestu ukládaného v právě projednávané věci.
18. Žalovaný přisvědčuje žalobci v tom, že splnění opatření a požadované součinnosti patří mezi povinnosti kontrolovaných osob (ostatně to již žalovaný předeslal shora v tomto vyjádření). Opatření D052-11533/20/D01 bylo řádně splněno, pokud se však jedná o opatření D052-11533/20/D02 (úzce navázané na žádost o poskytnutí součinnosti), zde byla situace složitější. Jak vyplývá z textu Dokladu č. D055-11533/20, v některých případech byla požadovaná součinnost poskytnuta v dostatečném rozsahu, v jiných případech však žalobce neuvedl veškeré podstatné informace a musel být požádán o další vysvětlení. Zde pak mohlo být poskytnutí součinnosti v dostatečném rozsahu, stejně jako řádné splnění opatření D052-11533/20/D02, konstatováno až později – konkrétně se tak stalo v rámci souhrnného Protokolu o kontrole ze dne 19. 10. 2020.
19. Žalovaný tedy vyjadřuje přesvědčení, že splnění opatření a požadované součinnosti nebylo tak plynulé a bezproblémové, jak se snaží vylicít žalobce ve své žalobě. K tomu je navíc nutno přičíst i situaci spojenou s předcházející žádostí o poskytnutí součinnosti ze dne 3. 7. 2020, která byla přílohou Dokladu o provedených kontrolních úkonech č. D043-11533/20 z téhož dne (žalobci doručeno dne 7. 7. 2020). Zde byla pro splnění součinnosti stanovena lhůta 3 pracovní dny od doručení žádosti. Žalobce, později i jeho právní zástupce, žádali opakovaně o prodloužení lhůty pro splnění součinnosti až do konce srpna 2020. V tak značném posunutí termínu jim sice nebylo vyhověno, nicméně se souhlasem SZPI byly požadované doklady nakonec předloženy až dne 29. 7. 2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

20. Žalovaný předesílá, že správní orgány by měly posuzovat likvidační charakter ukládané pokuty vždy, když námitku vznáší účastník řízení. Pokud tato námitka není vznesena, zjišťuje správní orgán osobní a majetkové poměry účastníků řízení pouze v případech, kdy je zřejmé, že by ukládaná pokuta mohla být likvidační. Žalovaný se domnívá, že v předmětném správním řízení před tím, než žalobce vznesl v odvolání námitku likvidačnosti, nic nenasvědčovalo tomu, že by žalobce nebyl schopen uhradit pokutu ve výši 200 000,- Kč. Proto nelze vytýkat správnímu orgánu I. stupně, že se nezabýval otázkou majetkových poměrů žalobce a učinil tak až žalovaný v rozhodnutí o odvolání.
21. Jak potvrzuje sám žalobce ve své žalobě, žalovaný jeho majetkové poměry posoudil podrobně, a dospěl přitom k závěru, že výše sankce není pro žalobce likvidační, a není ani nepřiměřená. Tvrzení, že sankce v obdobné výši jsou ukládány obchodním řetězcům za rozsáhlejší pochybení, žalobce uváděl již ve svém odvolání, nijak jej však nedoložil a nečiní tak ani v podané žalobě. Žalovaný s touto domněnkou žalobce v obecné rovině nesouhlasí. V každém řízení záleží na spáchaném protiprávním jednání, na jeho povaze a závažnosti, na okolnostech polehčujících a přitěžujících. Z úřední činnosti ví žalovaný o mnoha případech v praxi Inspektorátu jako orgánu dozoru, kdy byly obchodním řetězcům zabývajícím se prodejem potravin uloženy pokuty v řádu milionů korun, tedy výrazně vyšší než ta, kterou byl sankcionován žalobce v právě projednávané věci.
22. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou ze dne 8. 2. 2022, ve které v podstatě zopakoval své žalobní námitky.

III.

Posouzení žaloby

23. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud rozhodl o věci bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce s takovým postupem souhlasil a žalovaný ve lhůtě s tímto postupem nevyjádřil svůj nesouhlas, má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasí.
24. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a rozhodnutí žalovaného je správné.
25. Soud předesílá, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné. Žalovaný se v něm vyrovnal se všemi žalobcovými námitkami. Rovněž tak rozhodnutí Inspektorátu, který výši pokuty pečlivě odůvodnil.
26. Co se týče správního uvážení, tedy jakési povolené volné úvahy (diskrečního oprávnění) správního orgánu při odůvodnění pokuty, soud přezkoumává pouze to, zda úvaha žalovaného nevybočila z mezí a hledisek stanovených zákonem. Není totiž v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a nahradil správní uvážení správního orgánu uvážením soudcovským a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, publikovaný pod č. 2671/2012 Sb. NSS).
27. Ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) stanoví, k čemu je *při určení druhu správního trestu a jeho výměry* nutné přihlédnout s tím, že se jedná o výčet demonstrativní. Na žalobce se vztahuje zejména písm. a), který stanoví, že se přihlédne *k povaze a závažnosti přestupku*, dále písm.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

c) tedy *k přítěžujícím a polehčujícím okolnostem*, a písm. g) *u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti*.

28. Soud musí souhlasit se žalovaným, že Inspektorát odůvodnil výši pokuty dostatečně, zohlednil jak povahu, tak závažnost přestupku, přítěžující i polehčující okolnosti případu, povahu činnosti žalobce. Žalobce svým jednáním ohrozil zdraví spotřebitelů, *nota bene* dětí, zároveň „se zvýhodnil“ oproti jiným prodejcům dodržujícím zákonné povinnosti. Takovéto odůvodnění výše pokuty lze považovat za dostatečné, logické a přezkoumatelné.
29. Soud souhlasí s hodnocením žalovaného, že potenciálně bylo ohroženo 644 dětí, s tím, že alergie na laktózu a na mléčnou bílkovinu může způsobit ohrožení zdraví v nejhorším případě i smrt, obdobně byli tito spotřebitelé ohroženi ekonomicky. Soud má za to, že skutečnost, že nebylo zjištěno poškození zdraví ani jednoho z dětí, které výrobky použilo, rozhodně nelze hodnotit jako polehčující okolnost, jelikož se jedná o ryzí štěstí a žalobce se o tento následek nijak nezasloužil.
30. Judikatura NSS ohledně ohrožovacích přestupků je konstantní, viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2022, č.j. 29 A 132/2020-49, ve kterém se uvádí: „*Uvedením nevyhovující či závadné potravin na trh nesplňující požadavky platného práva nepochybně došlo ještě před provedením inspekční kontroly ke škodlivému následku, a to k porušení základních pravidel trhu a k ohrožení lidského zdraví, přičemž spotřebitel byl poškozen i po ekonomické stránce, pokud si zakoupil potraviny neodpovídající parametrům vyžadovaným právními předpisy. Tyto okolnosti byly v souladu s konstantní judikaturou správních soudů hodnoceny v neprospěch žalobce, neboť za škodlivý následek je možné považovat již pouhou možnost ohrožení práv spotřebitelů, neboť Předmětná potravin byla nevhodná k lidské spotřebě (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 31. 5. 2012, č. j. 29 A 19/2011-65).*“
31. Rovněž tak rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2007, č.j. 6 As 2/2007-95, ze kterého vyplývá, že správní orgán není povinen prokazovat faktickou škodu a jako škodlivé je považováno ohrožení životního prostředí samotným uvedením výrobku, který může způsobit porušení životního prostředí, na trh. Rovněž v rozsudku ze dne 26. 2. 2010, 4 Ads 123/2009 – 99, NSS konstatoval, „*že mohlo dojít ke zdravotnímu poškození spotřebitele, v souvislosti s čímž poukázal na svůj rozsudek ze dne 30. 7. 2004, č. j. 29 Ca 245/2002 - 69, ve kterém uvedl, že i pouhá možnost ohrožení práv spotřebitelů může být považována za škodlivý následek protiprávního jednání za předpokladu, že je tato možnost ohrožení dostatečným způsobem skutkově podepřena.*“ Obdobně recentní rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2020, č.j. 10 A 36/2018 – 40, jehož právní věta zní: „*Povinnost udržovat potravinářské prostory „v čistotě a dobrém stavu“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 852/2004 je v případě popraskané skleněné stěny skladovacích prostor porušena, neboť existuje reálné riziko, že s postupujícím časem nebude moci být udržována v takové čistotě jako stěna nepoškozená, čímž se zvyšuje pravděpodobnost ohrožení skladovaných potravin. Kontaminace či jiný negativní dopad na skladované potraviny nemusí být prokazována, protože se jedná o delikt ohrožovacího charakteru.*“
32. Skutečnost, že žalobce splnil řádně veškerá uložená opatření a poskytl veškerou součinnost, dle soudu rovněž nelze hodnotit jako polehčující okolnost. Polehčující okolnosti jsou demonstrativně vyjmenovány v ust. § 39 přestupkového zákona, dle kterého *jako k polehčující okolnosti se přihlídně zejména k tomu, že pachatel a) spáchal přestupek ve věku blízkém věku mladistvých, b) spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí,*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

aniž byly zcela naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost, c) napomáhal k odstranění škodlivého následku přestupku nebo dobrovolně nahradil způsobenou škodu, d) oznámil přestupek správnímu orgánu a při jeho objasňování účinně napomáhal, nebo e) spáchal přestupek pod vlivem hrozby nebo nátlaku anebo pod tlakem podřízenosti nebo závislosti na jiném.

33. V důvodové zprávě se uvádí, že se jedná o *demonstrativní výčet polehčujících a přitěžujících okolností, což umožňuje v odůvodněných případech přihlédnout i k okolnostem jiným. Na druhou stranu není ani nutné přihlédnout vždy k těm okolnostem, které jsou zde vyjmenovány, pokud v konkrétním případě nebudou pro posouzení společenské škodlivosti přestupku rozhodující.*
34. Soud má dále za to, že se polehčující okolnosti ve směs vážou na jednání pachatele při páčání skutku nebo k jednání pachatele, bez kterého by skutek byl obtížněji vůbec objasněn. V případě žalobce se však při plnění opatření jedná o jeho zákonné povinnosti. Žalobce neučinil ničeho nad rámec těchto povinností. Skutečnost, že s tím měl žalobce značné potíže, nemůže jít k jeho dobru. Tato úvaha by žalobce opět zvýhodňovala proti jiným přestupcům, kteří rovněž plní své zákonné povinnosti.
35. Soud má za to, že skutečnost, že žalobci nebyla v minulosti udělena pokuta, byla při ukládání trestu fakticky zohledněna – trest byl uložen na samé spodní hranici – představuje 0,4% trestu, který je možné uložit. V případě, že by žalobce již trestán byl, by tato skutečnost byla posouzena jako okolnost přitěžující a byla by mu uložena pokuta zcela jistě vyšší.
36. Soud rovněž souhlasí s posouzením otázky, že se nejedná o likvidační pokutu. Žalovaný se majetkovými poměry žalobce podrobně zabýval a řádně je vyhodnotil. Žalobce ani v žalobě neuvádí, v čem jsou jeho úvahy nesprávné, pouze, že s nimi nesouhlasí. Žalovaný vycházel z výsledků hospodaření za roky 2017-2019, ze kterého s odkazem na konstantní judikaturu NSS dovodil, že žalobce dlouhodobě podniká se ztrátou, proto z této skutečnosti nelze dovodit, že by pokuta byla likvidační. Žalovaný se dále rovněž zabýval platební schopností žalobce. Žalobce však ani v žalobě ani později v průběhu řízení k těmto závěrům ničeho nedoplnil ani neuvedl výsledky hospodaření za roky 2020 příp. 2021-2022. Soud proto na tuto žalobní námitku reaguje v míře obecnosti, v jaké byla vznesena a považuje ji s ohledem na shora uvedené za nedůvodnou.
37. Žalobce dále namítal, že žalobci byla uložena pokuta ve výši, která odpovídá pokutám udělovaným významným obchodním řetězcům na potravinářském trhu za protiprávní jednání daleko většího rozsahu a neodpovídající správnímu trestu přiměřenému začínajícímu, převážně internetovému obchodu s potravinovými doplňky. Žalobce však toto tvrzení nikterak neprokazuje a zůstalo tak pouze v rovině nepodloženého přesvědčení žalobce. Námitka je tak rovněž nedůvodná.
38. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. *rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jimž správní orgán uložil správní trest za přestupek, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.*

39. Moderační oprávnění podle § 78 odst. 2 s. ř. s. umožňuje soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu k návrhu žalobce buď snížit uložený trest, nebo od něj upustit. Soud však takto může učinit pouze v případech, kdy jde o postih zjevně nepřiměřený, neboť smyslem a účelem moderace není hledání „ideální“ výše sankce soudem namísto správního orgánu, ale její korekce v případech, kdy sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti (viz rozsudek NSS ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23, publikovaný pod č. 2672/2012 Sb. NSS).
40. Jak soud uvedl shora, výši pokuty soud vzhledem ke všem okolnostem případu považuje nejen za zákonnou tj. dostatečně individualizovanou, ale i za zcela přiměřenou, proto návrhu žalobce na moderaci sankce rovněž nevyhověl.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
42. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. května 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.